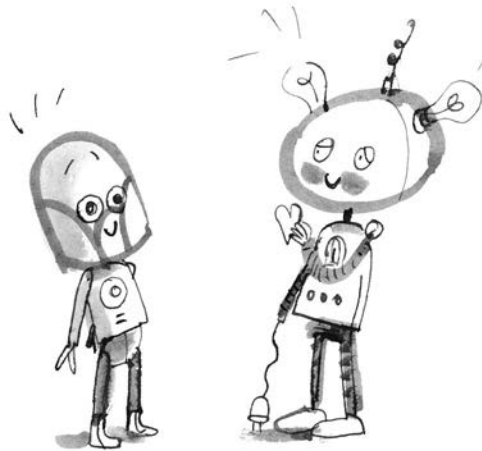

Janneke Schotveld

Botje & Co

Met illustraties van Annet Schaap

Van Holkema & Warendorf

ISBN 978 90 00 35397 2

ISBN 978 90 00 35398 9 (e-book)

NUR 282

© 2018 Van Holkema & Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv.
Postbus 97, 2990 DB Houten

www.de-leukste-kinderboeken.nl

www.jannekeschotveld.nl

Tekst: Janneke Schotveld

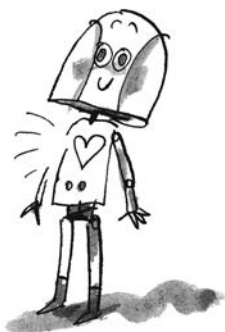
Illustraties: Annet Schaap

Omslagontwerp: Petra Gerritsen, www.spletters.nl

Opmaak binnenwerk: ZetSpiegel, Best

‘Wees lief voor elkaar, dat is het allerbelangrijkste.’

Botje & Co

Robotwedstrijd

In Parijs vindt dit weekend de eerste grote robotwedstrijd van Europa plaats. Uit alle inzendingen zijn vijftientig robots gekozen die het tegen elkaar zullen opnemen.

Uitvinders uit allerlei landen komen met hun creaties naar de Franse hoofdstad. Er zitten gerenommeerde wetenschappers en professoren bij, maar ook jonge studenten die hun eerste robot hebben gebouwd. Ons land wordt vertegenwoordigd door onze geliefde professor en uitvinder Appie Eensteen.

De winnende robot zal de eerste robot zijn die op grote schaal in moderne huishoudens gehouden kan worden.

Wie ruimt er straks bij u thuis de afwasmachine in? Wie haalt straks bij u de krant uit de brievenbus? Wie maakt straks uw bed op? Wordt het Wonder uit Engeland, Ulf uit Zweden, Manuel uit Spanje, Cocobaudulaire uit België, Marine uit Frankrijk of Willem uit Nederland?

Een groene eend

‘Waar blijft hij nou?’ Bibi’s moeder trommelt met een breinaald op de toonbank van het wolwinkeltje.

‘Ja, hij zou er allang moeten zijn!’ zegt Bibi. Ze hoort hoe zenuwachtig haar stem klinkt. Raar is dat, want ze heeft er ontzettend veel zin in. Straks gaat ze naar een robotwedstrijd in Parijs. Parijs! Samen met Appie, en met Botje natuurlijk. Het leukste robotje dat er bestaat. En Bibi’s vader, die wilde ook graag mee. Want Parijs is de modestad van Frankrijk en misschien willen ze daar zijn mutsen wel kopen. Hij heeft zelfs een afspraak geregeld met de directeur van een groot warenhuis om zijn ontwerpen te laten zien.

‘Hij doet een beetje geheimzinnig de laatste tijd,’ mompelt Bibi’s moeder.

‘Straks durft hij niet meer mee,’ zegt Bibi. ‘En dan zit ik alleen opgescheept met al die volwassenen.’

Bibi’s moeder schiet in de lach. ‘Je zou het misschien niet zeggen, maar je vader is ook een volwassene, hoor.’

‘Ik heb het over Midas!’ zegt Bibi. ‘Hij is altijd op tijd en nu is hij al tien minuten te laat, dat is niks voor hem.’

‘O,’ zegt haar moeder afwezig. ‘Heeft hij eigenlijk zijn koffer wel ingepakt?’

‘Wie, Midas?’

‘Nee, je vader.’

‘Ja, die staat boven klaar. Hij ging nog even naar mevrouw Zemelaar.’

‘Het is dat het zo’n onuitstaanbaar mens is, die mevrouw Zemelaar, anders zou ik er nog wat van gaan denken.’

‘Wat dan?’ vraagt Bibi.

Haar moeder geeft geen antwoord, want het winkelbelletje gaat en Bibi’s buurjongen en beste vriend komt binnen.

‘Eindelijk!’ zegt Bibi. ‘Waar is je koffer?’

Midas kijkt naar de grond. ‘Ik kan niet mee,’ zegt hij.

‘Waarom niet?’

‘Ik heb een nieuwe plant.’

Midas wil later bioloog worden, net als Bibi’s moeder. Hij heeft een kamer vol vreemde planten.

‘Daar kunnen je ouders toch voor zorgen?’ Bibi weet heus wel dat het eigenlijk niet om die planten gaat. Maar toch. Wie blijft er nou thuis als je vrij krijgt van school om naar Parijs te gaan?

‘Ze snappen er niks van en ze hebben het ook te druk,’ zegt Midas.

‘Ik kan er wel voor zorgen als je wilt,’ stelt Bibi’s moeder voor. ‘Deze keer blijf ik tenslotte hier.’

Bibi kan haar moeder wel zoenen.

‘Opgelost! Mijn moeder zorgt voor je planten. En als we er eenmaal zijn heb je vast geen heimwee. Botje gaat mee! En ik natuurlijk.’ Bibi lacht naar haar buurjongen. Maar hij lacht niet terug. Hij zucht terug. Heel diep.

‘Het spijt me, Bibi.’ Midas draait zich om en loopt de winkel uit. Tegelijkertijd komt er iemand binnen.

‘Nou, nou, er kan geen goeiemorgen meer vanaf bij de jeugd van tegenwoordig.’

‘Goedemorgen, mevrouw Zemelaar,’ zegt Bibi’s moeder overdreven vriendelijk.

‘O,’ zegt mevrouw Zemelaar als ze ziet wie er in de winkel staat. ‘Is Hugo al weg?’

‘Nee, hij is nog niet weg, maar hij is ook niet hier.’

‘Ik ben bezig met een sjaal voor mijn schoondochter,’ zegt mevrouw Zemelaar. ‘En ik wilde graag advies. Van uw man.’

‘Het gekke is: hij zou bij u zijn,’ zegt Bibi’s moeder.

‘Bij mij?’

‘Ja, iets met een moeilijk patroon uitleggen of zo.’

Mevrouw Zemelaar kijkt inderdaad alsof ze een heel ingewikkeld patroon ziet.

‘Hij is om de haverklap bij u de laatste tijd.’

‘Bij mij?’

‘Wás hij niet bij u dan, al die keren?’ vraagt Bibi’s moeder op een rare toon.

‘Nee, natuurlijk niet. Ik kom toch altijd hier?’

Dat is waar. Mevrouw Zemelaar komt heel vaak naar de winkel, want ze doet de hele dag niets anders dan breien. Soms krijgt ze zelfs een opdracht, zoals slofjes breien voor alle kinderen van een kinderdagverblijf.

Bibi's hoofd voelt als een bolletje wol in de knoop. Een paar minuten geleden leek alles nog één groot feest en nu wil Midas ineens niet meer mee en blijkt haar vader stiekeme dingen te doen.

'Meestal bent u zelf degene die altijd weg is,' zegt mevrouw Zemelaar.

'Maar ik ben tenminste waar ik zeg dat ik ben,' antwoordt Bibi's moeder.

Er valt een stilte.

'Eh... ik kom nog wel een keertje terug.' Mevrouw Zemelaar draait zich om. 'Dag!' Het winkelbelletje tingelt en de deur valt dicht.

'Mam?' Bibi kijkt naar haar moeder, die met de breinaald in haar hand staat alsof ze zo een zwaardgevecht gaat beginnen.

'Ik ben te vaak weg, hè?' vraagt haar moeder.

'Je bent wel vaak weg, maar dat vinden wij niet erg.'

'Misschien vindt je vader het toch erger dan hij heeft laten merken.'

Bibi denkt na. Zou dat zo zijn? Een groot deel van het jaar reist haar moeder de hele wereld over, op zoek naar nog niet ontdekte diersoorten. Als ze dan weer thuiskomt is het elke keer feest. Bibi moet er eigenlijk niet aan denken dat haar moeder er altijd zou zijn. Hoewel ze haar ook echt mist als ze weg is, is dit hoe ze het gewend is. En haar vader ook, dat weet ze zeker. Bijna zeker.

'Daar zul je hem hebben.' Haar moeder wijst dreigend met haar breinaald naar buiten.

Er stopt een taxi voor de deur en een man met rommelig grijs haar stapt uit. Hij doet de zijdeur open en tilt een klein robotje uit de auto. En een rolkoffertje. Het robotje trekt de hendel omhoog en loopt parmantig naar de deur van het wolwinkeltje.

'Dat is papa niet, dat is Appie met Botje!' Bibi rent naar de deur om voor ze open te doen. 'Botje!'

'Bibibi, Tjippie!' roept Botje.

Bibi knuffelt haar harde vriendinnetje. Botjes gele lampjes voelen warm aan tegen haar wang.

‘Ik heb een nieuwe koffer, Bibibi.’ Botje wijst trots naar haar rolkoffertje.

‘Mooi, wat zit erin?’

‘Olijfolie en Ellie de eland. Willem is stom, Bibibi,’ ratelt Botje verder.

‘Hij kan niks!’

‘Daar geloof ik niks van,’ lacht Bibi, terwijl ze toekijkt hoe de chauffeur Appie helpt met een enorme koffer.

Daar moet Willem in zitten. Bibi kan niet wachten om hem te zien, want Willem is de robot waarmee Appie naar de wedstrijd gaat. Appie betaalt de chauffeur en dan komt hij ook naar hen toe. 'Is Hugo er al?'

'Nee,' zeggen Bibi en haar moeder tegelijk.

Appie krabbelt in zijn warrige haar. 'Wat ben ik toch ook een oliebol. Ik had misschien toch gewoon treinkaartjes moeten kopen. Voor de zekerheid.'

'Hebben we geen treinkaartjes?' vraagt Bibi. 'Maar papa zei...' Ze maakt haar zin niet af, want haar moeder wordt er vast niet blij van als ze hoort dat hij daar ook al over heeft gelogen.

'Heeft hij jullie dan helemaal niets verteld?' vraagt Appie.

'Wát verteld!?' roept Bibi's moeder.

'Pas alsjebliedt op met die breipen.' De uitvinder houdt beschermend zijn handen voor zijn gezicht. 'Hugo is al een tijdje...'

Appie kan zijn zin niet afmaken, want er komt een auto aan die nogal veel lawaai maakt. Het is een ouderwetse eend. Een groene. De deur van de eend gaat open en de bestuurder stapt uit.

'Papa?' zegt Bibi, al kan ze het eigenlijk niet geloven. Haar vader kan namelijk niet autorijden. Maar hij is het echt. Want geen enkele andere vader zou zich buiten wagen met een muts met een eend erop.

